

Valaistuneita oppilaita kansankorkeakoululla

HAAPARANTA

Ruotsinsuomalaisten kansankorkeakoulun valolaboratorio vihittiin käyttöön viime viikolla.

– Missä valon käyttöön perustuva koulutus tuntuisi-kaan luonnollisimmalta kuin juuri täällä, sanoi tilaisuudessa puhunut maaherra Per-Ola Eriksson.

– Tuntuu hyvältä päästä soveltamaan teoriataitojamme käytäntöön, sanoo ensimmäisen vuosikurssin oppilas Anne Eklund.

Elokuussa 2006 aloitti ensimmäisen kuuden oppilaan ryhmä kaksivuotisen, ammattipätevyyden antavan valosarkkitehtikoulutuksen Ruotsinsuomalaisten kansankorkeakoululla Haaparannalla. Vastaavaa koulusta on saatavissa vain KTH:ssä Tukholmassa ja korkeakoulussa Jonköpingissä.

Rehtori Eivor Olofsson ja opettajat saivat valolaboratorioajatuksen melko pian. Uuden rakentaminen ei tullut kysymykseen, mutta Sparbank-säätiön, lääninhallituksen, Haaparannan kaupungin ja koulun omien 500.00 kruunun avulla laboratorio saatiin toteutettua.

Käyttämällä vanhan koulun voimistelusalua perustana, voitiin kustannukset saada pysähtymään kahteen miljoonaan kruunuun. Tilan kattoa voidaan korottaa ja laskea ja tiloissa on sopiva varustus, joka antaa opettajille ja oppilaille enemmän mahdollisuuksia ja työvälineitä harjoitustehtäviin ja alan teorian tiedon käytännön soveltamiseen.

”On kerrottava tarina”

Vihkimistilaisuuden puheet aloitti professori Jan Ejhed, KTH:sta, joka tarkasteli tätä uutta ”valovoimaista” ammattia.

– Valaistuksen ja valosuunnittelun parissa työskentelevillä on oltava ajatus pohjalla. Valaistuk-

Ensimmäisen vuosikurssin oppilaita valolaboratorion vihkiäisissä seinälle projisoitun valotyön edessä. Takana: Anne Eklund ja Peter Zetterholm. Edessä: Linnéa Wallen, Sofia Agnesten ja Madeleine Danielsson.

sen on kerrottava tarina arkipäivän ympäristössä; työssä, vapaa-aikana, sisällä ja ulkona. Kauppakeskuksessa valaistuksen on oltava puhutteleva ja houkuteltava asiakkaita takaisin.

Tehtävämme on silloin vaikuttaa osaltamme myyntitapahtumaan ja meidän non oltava tietoinen tästä tehtävästä.

Ejhed toteaa, että valoarkkitehdin on ymmärrettävä että hänen on luotava ympäristö, jossa ihmiset voivat hyvin.

– Ydinajatuksena on että valon ei tarvitse olla todellisuuden mukainen, assosiaatiot voivat saada meidät voimaan todella hyvin.

Hän tarjosi sitten puheessaan mielenkiintoisen historiallisen matkan kristallikruunuista ja luonnonvalosta aina 60-luvun loistelampputaikaan, jolla ajoittain korvattiin ikkunat ja takaisin ai-

kaan, jossa oemassaolevaa luonnonvaloa käytetään jälleen eri tavoin.

Maaaherra Per-Ola Eriksson puolestaan kehui puheessaan koulun luovaa rehtoria Eivor Olofssonia ja koulua.

– Nyt koulu on jälleen osoittanut omaavansa sormituntuman siitä, mitä ajassa liikkuu. On taitavasti tehty, kun koulu on niin aikaisessa vaiheessa profiloitunut itsestäänselväksi täydennykseksi. Koulu on joustava ja herkästi aistiva ja valolaboratorios-ta tulee uusi osanen houkuttelevan Norrbottenin käsitettä, sanoi Eriksson.

”Valon kieltä ymmärtävät kaikki”

Bengt Westman, joka oli aikanaan mukana Eivor Olofssonin palkkaamisessa rehtoriksi, edusti nyt Sparbank-säätiötä ja ojensi 400.000 kruunun avustuksen.

– Valo on aina yhtä inspiroiva ja siinä kohtaavat erilaisuudet. Valo on kieli, jota kaikki ym-

märtävät, sanoi kunnaneuvos Sven-Erik Bucht.

Koulutuksessa olevat kuusi oppilasta vastasivat kysymyksiin ja saivat kerta toisensa jälkeen asettua seinälle projisoitujen valotöiden eteen kertomaan työstä.

– Luin tästä koulutuksesta Haaparannanlehdestä ja kiinnostuin. Lähdin pian kymmenen viikon työharjoitteluun. Toivon tietenkin saavani jonkin tärkeän työn myöhemmin, sanoo Anne Eklund.

Gerhard Rehm on suunnitellut laboratorion ja on tyytyväinen tulokseen.

– Yhä useampi on kiinnostunut valoratkaisuista ja uskon oppilaiden saavan yhä enemmän tehtäviä sitä mukaa kun koulutus saa lisää tunnettavuutta, hän sanoo.

Leif Svanberg 0922-688 32

leif.svanberg@haparandabladet.se

Käännös: Jukka Vainio